

Arrest

nr. 71 238 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. BUYSSE, en van attaché H. JONKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, N. Y., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Grozny.

Uw echtgenote Z. D. (...) (OV X), was reeds voor uw huwelijk met haar, eerder getrouwd. Haar eerste man was een rebel. Hij werd in 2005 gedood.

U huwde religieus in november 2009 met uw partner.

Op 9 september 2010 ontmoette uw vrouw op de markt een vriend van haar eerste man, genaamd A. (...). Uw echtgenote nodigde deze A. (...) uit en dezelfde dag 's avonds kwam A. (...) op bezoek bij jullie. Jullie spraken met deze A. (...) en na een paar uur bracht u A. (...) naar Sleptovsk, Ingoesjetië.

De volgende dag 's morgens om vijf uur vielen drie, vier à vijf man uw woning binnen. Uw handen werden gebоеid en u werd in een auto weggevoerd naar de (R)OVD van het Zavodskoi district. U werd bij de (R)OVD ondervraagd over A. (...) die de dag voordien op bezoek was bij jullie. U werd de volgende ochtend rond 8, 9 uur vrijgelaten en u keerde zelfstandig naar huis terug.

Op 12 september 2010 kwamen mannen van dezelfde (R)OVD dienst opnieuw langs en vroegen u mee te gaan. U werd opnieuw naar dezelfde (R)OVD gebracht waar u gevraagd werd om uw verklaringen van 10 september 2010 te noteren. De volgende ochtend om zes uur ongeveer kwam een kennis van uw schoonvader naar u toe en hij bracht u naar uw schoonvader die buiten stond. Uw schoonvader vroeg u om enkele dagen niet naar huis te gaan en u ging naar uw vriend S. (...).

Op 14 september 2010 ging u samen met uw vriend tegen een uur of negen 's avonds naar uw woning. U ging uw auto ophalen. Toen u in uw woning op zoek was naar de sleutels van de auto hoorde u iemand die u vroeg om naar buiten te komen. Het waren dezelfde mensen van de (R)OVD Zavodskoi. U werd opnieuw gebоеid en meegenomen naar de (R)OVD. U werd tijdens deze vasthouding ondervraagd over de eerste man van uw echtgenote en over zijn vrienden. Dezelfde kennis van uw schoonvader kocht u vrij voor 300 000 roebel. Na uw vrijlating ging u opnieuw naar uw vriend S. (...) waar u verbleef tot jullie vertrek uit Tsjetsjenië.

U verliet samen met uw echtgenote en kind Grozny op 5 oktober 2010 en jullie kwamen 19 oktober 2010 in België toe waar jullie dezelfde asiel aanvroegen bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van jullie asielrelaas legden jullie volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon en het vaderschapsgetuigschrift."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, N. Y., luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet na uw arrestaties op 10, 12 en 14 september 2010 door leden van de ROVD Zavodskoi district, omwille van een bezoek van een man, genaamd A. (...). De man was een vriend van de eerste man van uw echtgenote (CGVS man 28/04/2011 p.12, 14; 26/05/2011 p.5, 8).

Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U maakt uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u verklaarde dat u in september 2010 driemaal werd opgepakt en meegenomen naar de (R)OVD van het Zavodskoi district (CGVS man 28/04/2011 p.12, 14; 26/05/2011 p.5, 8).

Deze arrestaties zijn de directe aanleiding voor uw vlucht uit Tsjetsjenië.

Uit uw verklaringen en tevens ook uit de stempel in uw binnenlands paspoort blijkt dat u een internationaal paspoort hebt verkregen op 28 september 2010.

Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reis paspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier.

Het feit dat u – zonder problemen- een internationaal paspoort kon verkrijgen, is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. Bovendien is het zeer opmerkelijk te noemen dat u zich wendt voor het bekomen van een reispaspoort, nadat u driemaal werd gearresteerd en vastgehouden, tot die autoriteiten die u vreest.

Deze handeling ondermijnt de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

Bovendien werden betreffende uw opeenvolgende verklaringen en verklaringen tussen u en uw echtgenote over jullie internationale paspoorten tegenstrijdigheden vastgesteld.

U verklaarde tijdens uw gehoor in april 2011 dat uw schoonvader dit reispaspoort had aangevraagd bij de officiële paspoorten dienst, de OVIR op 14 september 2010 en dat hij het reispaspoort kreeg op 28 september 2010. U maakte toen melding dat u dit reispaspoort thuis had ondertekend toen u het paspoort kreeg (CGVS man 28/04/2011 p. 7, 10).

Tijdens uw gehoor in mei 2011 beweerde u dat u het reispaspoort had ontvangen op de werkplaats van uw schoonvader en dat u het daar had ondertekend (CGVS man 26/05/2011 p. 2). U werd geconfronteerd dat u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaard had dat u het reispaspoort thuis had ondertekend en u antwoordde dat u dat niet had gezegd. Dat u zich had vergist (CGVS man 26/05/2011 p. 3).

Bovendien beweerde uw echtgenote tijdens haar gehoor in april 2011 dat jullie de reispaspoort zelf zijn gaan afhalen en ondertekenen op de officiële paspoorten dienst en dat haar vader jullie naar deze instantie had gebracht (CGVS vrouw 28/04/2011 p. 8).

Tijdens haar gehoor in mei 2011 wijzigde uw echtgenote haar verklaringen en legde ze uit dat jullie naar de werkplaats van haar vader waren gegaan om de reispaspoorten af te halen en te ondertekenen. Uw echtgenote maakte melding dat de werkplaats van haar vader een administratief gebouw was, en dat ze dacht dat het een OVIR (officiële paspoorten dienst) was (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 3).

Uw vrouw werd op haar verklaringen van april 2011 gewezen en ze herhaalde haar verklaringen opnieuw (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 3).

Ook u werd geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw in april 2011 en u reageerde door er op te wijzen dat uw echtgenote nooit op de werkplaats van haar vader was geweest en dat zij zich had vergist met de districten. U wist niet waarom uw echtgenote dat had gezegd (CGVS man 26/05/2011 p. 9).

Jullie uitleg overtuigt niet en weerlegt niet de verschillen betreffende de reispaspoorten in jullie onderlinge verklaringen.

Vastgesteld dient te worden dat jullie probeerden de ware toedracht over hoe jullie de reispaspoorten hebben verkregen te verbergen, bijgevolg wordt de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen ondermijnd.

Verder moet vastgesteld worden dat ook betreffende de verschillende arrestaties uw onderlinge verklaringen en verklaringen tussen u en uw echtgenote niet overeen komen.

U verklaarde op het gehoor bij de Dienst Vreemdelingen zaken dat u op 10 september 2010, op 12 september 2010 en op 14 september 2010 werd gearresteerd. U gaf aan dat personen van het departement van binnenlandse zaken u iedere keer thuis hebben opgepakt, dat ze u een zak over uw hoofd deden en u wegvoerde (DVZ vragenlijst 3.1). Tijdens uw gehoor bij het commissariaat-generaal in april 2011 en ook in mei 2011 verklaarde u dat u door ongeveer vier personen werd opgepakt en meegenomen naar de (R)OVD van het Zavodskoi district. Deze mannen die u meenamen droegen tijdens deze arrestatie een zwart uniform, waren niet gemaskerd en droegen petten op hun hoofd. Uw handen werden geboueid en u werd in een wagen gezet. U werd geen zak over uw hoofd gezet, noch werd u geblinddoekt. U werd met deze wagen weg gebracht naar de ROVD van het Zavodskoi district. U maakte melding van het feit dat ook de tweede keer en de derde keer dat u werd opgepakt, het steeds dezelfde mensen van de (R)OVD waren die u kwamen halen. Telkens wanneer u werd opgepakt droegen deze mannen een zwart uniform en waren ze niet gemaskerd. U verduidelijkte dat u de tweede maal dat u werd meegenomen niet werd geboueid en dat u ook de tweede en derde keer niet werd geblinddoekt (CGVS man 28/04/2011 p. 14, 15; 26/05/2011 p. 4, 5, 6).

Uw echtgenote beweerde tijdens haar interview in april 2011 dat zij op 10 september 2011 toen u werd meegenomen drie mannen had gezien. Eén van hen kwam haar slaapkamer binnen. Deze mannen droegen alle drie een groen camouflage uniform. Geen van hen droeg iets op het hoofd en twee van de drie waren volgens haar gemaskerd (CGVS vrouw 28/04/2011 p. 11). Tijdens haar gehoor in mei 2011 beweerde uw echtgenote dan weer dat zij op 10 september 2010 maar één iemand had gezien die naar haar toe was gekomen. Deze man droeg een zwart uniform en hij was niet gemaskerd (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 4,).

Uw echtgenote werd gewezen op haar verklaringen van april 2011 en zij legde uit dat zij na het gehoor van april 2011 dit met u had besproken en dat u haar had gezegd dat zij zich vergiste en dat ze zaken had verteld die met haar eerste man waren gebeurd (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 4).

Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet tussen uw versie en deze van uw echtgenote.

Het is bovendien zeer opmerkelijk dat u die verklaarde tijdens het gehoor van april 2011 niet veel te weten over wat er met haar eerste man had plaatsgevonden (CGVS man 28/04/2011 p. 11) perfect kan zeggen dat uw echtgenote de omstandigheden betreffende de arrestatie verwisselde met deze bij haar eerste echtgenoot.

Ook u werd geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw in april 2011 en met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U antwoordde op de versie van uw echtgenote dat u niet wist waarom ze dat had gezegd.

Betreffende uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken merkte u op dat u zich het niet kon herinneren dat u dat had gezegd en u dacht dat de tolk het niet goed had begrepen (CGVS man 26/05/2011 p. 10). Ook uw uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheden niet.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

U verklaarde bovendien dat u omwille van een bezoek van een vriend van de eerste man, A. (...) werd opgepakt en gearresteerd (CGVS man 28/04/2011 p. 12).

Opgemerkt moet worden dat u over deze Aslan weinig weet. U weet buiten zijn voornaam en het feit dat hij een vriend van de eerste man van uw vrouw is, niets. U weet niet of deze A. (...) een rebel was, noch dat hij bekend of berucht was, noch wist u waar hij woonde, wat hij deed als werk of hij was getrouwd, een relatie had.

U gaf bovendien aan dat u na dat u problemen kreeg met deze man, niets ondernam om meer informatie over hem te bekomen. Ook uw vrouw vermeldde dat u noch zij iets hadden ondernomen om over hem meer te weten te komen (CGVS man 28/04/2011 p. 13; vrouw 28/04/2011 p. 10).

Gezien deze man de aanleiding was voor uw problemen die er toe hebben geleid dat u uw land van herkomst bent ontvlucht, is het redelijk te verwachten dat u over deze A. (...) meer informatie zou kunnen verschaffen. Zeker gezien uw schoonvader een vice-voorzitter is van de administratie van het Leninsky district en dus de mogelijkheid had om over deze man en zijn omstandigheden meer informatie te verkrijgen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw Russisch intern paspoort, het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon en het vaderschapsgetuigschrift bevatten persoonsgegevens welke niet betwist worden."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z. D., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Grozny. U was reeds voor uw huwelijk met N. Y. (...) (OV 6.707.044) eerder getrouwd. Uw eerste man was een rebel. Hij werd in 2005 gedood.

U huwde het uw huidige man religieus in november 2009.

Op 9 september 2010 ontmoette u op de markt een vriend van uw eerste man, genaamd A. (...). U nodigde deze A. (...) uit en dezelfde dag 's avonds kwam A. (...) op bezoek bij jullie. Jullie spraken met deze A. (...) en na een paar uur bracht uw echtgenoot A. (...) naar Sleptsovsk, Ingoesjetië. De volgende dag 's morgens om vijf uur vielen drie, vier à vijf man uw woning binnen. Uw man zijn handen werden gebonden en hij werd in een auto weggevoerd naar de ROVD van het Zavodskoi district. Uw echtgenoot werd bij de ROVD ondervraagd over deze A. (...) die de dag voordien op bezoek was bij jullie. Uw man

werd de volgende ochtend rond 8, 9 uur vrijgelaten en hij keerde zelfstandig naar huis terug. Op 12 september 2010 kwamen mannen van dezelfde ROVD dienst opnieuw langs en vroegen uw man mee te gaan. Uw man werd opnieuw naar dezelfde ROVD gebracht waar hij gevraagd werd om zijn verklaringen van 12 september 2010 te noteren. De volgende ochtend om zes uur ongeveer kwam een kennis van uw vader naar uw man toe en hij bracht uw man naar uw vader die buiten stond. Uw vader vroeg hem enkele dagen niet naar huis te gaan en uw man ging naar zijn vriend S. (...). Op 14 september 2010 ging uw man samen met zijn vriend tegen een uur of negen 's avonds naar jullie woning. Hij ging de auto ophalen. Toen uw man in de woning op zoek was naar de sleutels van de auto hoorde hij iemand die hem vroeg om naar buiten te komen. Het waren dezelfde mensen van de ROVD Zavodskoi. Hij werd opnieuw geboeid en meegenomen naar de ROVD. Uw echtgenoot werd tijdens deze vasthouding ondervraagd over uw eerste man en over zijn vrienden. Dezelfde kennis van uw vader kocht uw echtgenoot vrij voor 300 000 roebel. Na zijn vrijlating ging hij opnieuw naar zijn vriend S. (...) waar hij verbleef tot jullie vertrek uit Tsjetsjenië.

U verliet samen met uw echtgenoot en kind Grozny op 5 oktober 2010 en jullie kwamen 19 oktober 2010 in België toe waar jullie dezelfde asiel aanvroegen bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van jullie asielrelaas legden jullie volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenoot, jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon en het vaderschapsgetuigschrift."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z. D., luidt als volgt:

"Ik stel vast dat uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot Y.N. (...) (CGVS vrouw 28/04/2011 p.9) werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet na uw arrestaties op 10, 12 en 14 september 2010 door leden van de ROVD Zavodskoi district, omwille van een bezoek van een man, genaamd A. (...). De man was een vriend van de eerste man van uw echtgenote (CGVS man 28/04/2011 p.12, 14; 26/05/2011 p.5, 8). Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u verklaarde dat u in september 2010 driemaal werd opgepakt en meegenomen naar de (R)OVD van het Zavodskoi district (CGVS man 28/04/2011 p.12, 14; 26/05/2011 p.5, 8). Deze arrestaties zijn de directe aanleiding voor uw vlucht uit Tsjetsjenië. Uit uw verklaringen en tevens ook uit de stempel in uw binnenlands paspoort blijkt dat u een internationaal paspoort hebt verkregen op 28 september 2010. Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reispaspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Het feit dat u – zonder problemen – een internationaal paspoort kon verkrijgen, is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. Bovendien is het zeer opmerkelijk te noemen dat u zich wendt voor het bekomen van een reispaspoort,

nadat u driemaal werd gearresteerd en vastgehouden, tot die autoriteiten die u vreest. Deze handeling ondermijnt de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

Bovendien werden betreffende uw opeenvolgende verklaringen en verklaringen tussen u en uw echtgenote over jullie internationale paspoorten tegenstrijdigheden vastgesteld. U verklaarde tijdens uw gehoor in april 2011 dat uw schoonvader dit reispaspoort had aangevraagd bij de officiële paspoorten dienst, de OVIR op 14 september 2010 en dat hij het reispaspoort kreeg op 28 september 2010. U maakte toen melding dat u dit reispaspoort thuis had ondertekend toen u het paspoort kreeg (CGVS man 28/04/2011 p. 7, 10). Tijdens uw gehoor in mei 2011 beweerde u dat u het reispaspoort had ontvangen op de werkplaats van uw schoonvader en dat u het daar had ondertekend (CGVS man 26/05/2011 p. 2). U werd geconfronteerd dat u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaard had dat u het reispaspoort thuis had ondertekend en u antwoordde dat u dat niet had gezegd. Dat u zich had vergist (CGVS man 26/05/2011 p. 3). Bovendien beweerde uw echtgenote tijdens haar gehoor in april 2011 dat jullie de reispaspoort zelf zijn gaan afhalen en ondertekenen op de officiële paspoorten dienst en dat haar vader jullie naar deze instantie had gebracht (CGVS vrouw 28/04/2011 p. 8). Tijdens haar gehoor in mei 2011 wijzigde uw echtgenote haar verklaringen en legde ze uit dat jullie naar de werkplaats van haar vader waren gegaan om de reispaspoorten af te halen en te ondertekenen. Uw echtgenote maakte melding dat de werkplaats van haar vader een administratief gebouw was, en dat ze dacht dat het een OVIR (officiële paspoorten dienst) was (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 3). Uw vrouw werd op haar verklaringen van april 2011 gewezen en ze herhaalde haar verklaringen opnieuw (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 3). Ook u werd geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw in april 2011 en u reageerde door er op te wijzen dat uw echtgenote nooit op de werkplaats van haar vader was geweest en dat zij zich had vergist met de districten. U wist niet waarom uw echtgenote dat had gezegd (CGVS man 26/05/2011 p. 9). Jullie uitleg overtuigt niet en weerlegt niet de verschillen betreffende de reispaspoorten in jullie onderlinge verklaringen. Vastgesteld dient te worden dat jullie probeerden de ware toedracht over hoe jullie de reispaspoorten hebben verkregen te verbergen, bijgevolg wordt de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen ondermijnd.

Verder moet vastgesteld worden dat ook betreffende de verschillende arrestaties uw onderlinge verklaringen en verklaringen tussen u en uw echtgenote niet overeen komen. U verklaarde op het gehoor bij de Dienst Vreemdelingen zaken dat u op 10 september 2010, op 12 september 2010 en op 14 september 2010 werd gearresteerd. U gaf aan dat personen van het departement van binnenlandse zaken u iedere keer thuis hebben opgepakt, dat ze u een zak over uw hoofd deden en u wegvoerde (DVZ vragenlijst 3.1). Tijdens uw gehoor bij het commissariaat-generaal in april 2011 en ook in mei 2011 verklaarde u dat u door ongeveer vier personen werd opgepakt en meegenomen naar de (R)OVD van het Zavodskoi district. Deze mannen die u meenamen droegen tijdens deze arrestatie een zwart uniform, waren niet gemaskerd en droegen petten op hun hoofd. Uw handen werden geboeid en u werd in een wagen gezet. U werd geen zak over uw hoofd gezet, noch werd u geblinddoekt. U werd met deze wagen weg gebracht naar de ROVD van het Zavodskoi district. U maakte melding van het feit dat ook de tweede keer en de derde keer dat u werd opgepakt, het steeds dezelfde mensen van de (R)OVD waren die u kwamen halen. Telkens wanneer u werd opgepakt droegen deze mannen een zwart uniform en waren ze niet gemaskerd. U verduidelijkte dat u de tweede maal dat u werd meegenomen niet werd geboeid en dat u ook de tweede en derde keer niet werd geblinddoekt (CGVS man 28/04/2011 p. 14, 15; 26/05/2011 p. 4, 5, 6). Uw echtgenote beweerde tijdens haar interview in april 2011 dat zij op 10 september 2011 toen u werd meegenomen drie mannen had gezien. Eén van hen kwam haar slaapkamer binnen. Deze mannen droegen alle drie een groen camouflage uniform. Geen van hen droeg iets op het hoofd en twee van de drie waren volgens haar gemaskerd (CGVS vrouw 28/04/2011 p. 11). Tijdens haar gehoor in mei 2011 beweerde uw echtgenote dan weer dat zij op 10 september 2010 maar één iemand had gezien die naar haar toe was gekomen. Deze man droeg een zwart uniform en hij was niet gemaskerd (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 4,). Uw echtgenote werd gewezen op haar verklaringen van april 2011 en zij legde uit dat zij na het gehoor van april 2011 dit met u had besproken en dat u haar had gezegd dat zij zich vergiste en dat ze zaken had verteld die met haar eerste man waren gebeurd (CGVS vrouw 26/05/2011 p. 4). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet tussen uw versie en deze van uw echtgenote. Het is bovendien zeer opmerkelijk dat u die verklaarde tijdens het gehoor van april 2011 niet veel te weten over wat er met haar eerste man had plaatsgevonden (CGVS man 28/04/2011 p. 11) perfect kan zeggen dat uw echtgenote de omstandigheden betreffende de arrestatie verwisselde met deze bij haar eerste echtgenoot. Ook u werd geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw in april 2011 en met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U antwoordde op de versie van uw echtgenote dat u niet wist waarom ze dat had gezegd. Betreffende uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken merkte u op dat u zich het niet kon herinneren dat u dat had gezegd en u dacht dat de tolk het niet goed had begrepen (CGVS man 26/05/2011 p. 10). Ook uw uitleg is niet afdoende en weerlegt de

vastgestelde tegenstrijdigheden niet. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

U verklaarde bovendien dat u omwille van een bezoek van een vriend van de eerste man, A. (...) werd opgepakt en gearresteerd (CGVS man 28/04/2011 p. 12). Opgemerkt moet worden dat u over deze A. (...) weinig weet. U weet buiten zijn voornaam en het feit dat hij een vriend van de eerste man van uw vrouw is, niets. U weet niet of deze A. (...) een rebel was, noch dat hij bekend of berucht was, noch wist u waar hij woonde, wat hij deed als werk of hij was getrouwd, een relatie had. U gaf bovendien aan dat u na dat u problemen kreeg met deze man, niets ondernam om meer informatie over hem te bekomen. Ook uw vrouw vermeldde dat u noch zij iets hadden ondernomen om over hem meer te weten tekomen (CGVS man 28/04/2011 p. 13; vrouw 28/04/2011 p. 10). Gezien deze man de aanleiding was voor uw problemen die er toe hebben geleid dat u uw land van herkomst bent ontvlucht, is het redelijk te verwachten dat u over deze A. (...) meer informatie zou kunnen verschaffen. Zeker gezien uw schoonvader een vice-voorzitter is van de administratie van het Leninsky district en dus de mogelijkheid had om over deze man en zijn omstandigheden meer informatie te verkrijgen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw Russisch intern paspoort, het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon en het vaderschapsgetuigschrift bevatten persoonsgegevens welke niet betwist worden.”

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, Z. D., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, N. Y., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.2. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 10 augustus 2011 aan dat ze “vaststellen dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers” (zie p. 2). Ze vragen de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.3. Het is niet aan verzoekers om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekers sommen in hun verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan zij de schending aanvoeren en weiden uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoekers onvoldoende duidelijk en precies aangeven hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekers (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoekers noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift (zie p. 7) dat het wel degelijk mogelijk is om een internationaal reispaspoort te bekomen, zelfs mét controle van de FSB *“zolang men maar de juiste personen daartoe kan gebruiken met smeergeld”*.

Hun uitleg voor de tegenstrijdigheden in hun verklaringen luidt dat *“dient gewezen te worden op het verschil man/vrouw in een Tsjetsjeense context”*.

Verzoekers laten gelden dat aan verzoeker niet kan worden verweten dat hij *“weinig weet over A., ook al is de schoonvader vise (sic) voorzitter van de Leninskyrayon van Grozny. De ouders worden niet daartoe in die zin aangesproken in de noordkaukasus”*.

In acht genomen wat voorgaat stelt de Raad vast dat verzoekers zich in hun verzoekschrift beperken tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van het Commissariaat-generaal, zonder de motieven van de bestreden beslissing evenwel concreet te weerleggen.

Verzoekers blijven aldus in gebreke aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees koesteren voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. In zoverre het middel onontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissingen zijn gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE